

Gerçek

Kasım 2009 / Sayı: 4

Devrimci İşçi Partisi Girişimi'nin yayın organıdır.

25 KASIM BİR BAŞLANGIÇ OLABİLİR

İzmir Karşıyaka Belediyesi çalışanı Kent A.Ş. işçisi işten atılmaya ve taşeronlaştırmaya karşı 6 ay boyunca verdiği mücadeleyi İzmir-Ankara arasında 650 kilometrelik yolun tamamını yürüyerek taçlandırdı, ama henüz amacına ulaşabilmiş değil.

İstanbul Okmeydanı Hastanesi'nde ve Antalya Akdeniz Üniversitesi'nde "sağlıkta taşeron olmaz" diyerek direnişe geçen Dev-Sağlık İş üyesi işçiler, başka kentlerden sağlık işçileriyle Ankara'da toplandı. Mücadele devam ediyor.

Mersin Serbest Bölge'de Eleks işçileri ücretlerini ödemeyip üstüne bir de fabrikayı kapatıp kaçan patrona karşı direniyor.

Sendikalı oldukları için işten atılan 380 Sinter işçisinin direnişi birinci yılını dolduruyor.

İstanbul Sabiha Gökçen Havalimanı'nda 226 işçi Hava-İş sendikasında örgütlendikleri için işten atılıyor ama mücadele Hava-İş'in bu havalimanında da örgütlenmesinin önünü açıyor.

Örnekler çoğaltılabilir. İşçi sınıfı mücadele ediyor. Ama işçi konfederasyonları ve bir dizi sendika bürokrati bu mücadeleye sırtını çeviriyor. Bu yüzden işçi sınıfının mücadelesi bir türlü genelleşemiyor, sınıfın bütününe kapsayacak, ülke sathına yayılacak bir mücadele halini alamıyor.

Oysa ekonomik kriz bitmiş değil. Daha yeni açıklandı: Sanayi üretimi Ekim ayında bir önceki yılın aynı ayına göre % 8,3 gerilemiş durumda. İşsizlik hâlâ kanayan bir yara.

İşte KESK ile Türkiye Kamu-Sen'in 25 Kasım için ilân ettiği kamu emekçileri genel grevi bu yüzden önemlidir. Kamu emekçileri konfederasyonları, elbette grevi kendilerinden esirgenen ve böylece sendikalarını etkisiz kılan toplu sözleşme hakkı talebini öne çıkararak yapıyorlar. Ama bu greve katılım yüksek olursa, grev işçi sendikalarının, çalışanların öteki örgütlerinin, genel olarak emekçi halkın desteğini alırsa, sınıf mücadelesinde önemli bir sıçramanın önünü açabilir.

Türkiye Kamu-Sen yönetiminin düne kadar sürdürdüğü politikadan çark ederek böyle militanca bir eyleme girişmesi elbette özel koşulların ürünü. En önemlisi, AKP'nin yedi yıldır hükümet olanaklarını kullanarak kendi yandaş Memur-Sen'i kamu emekçileri arasında birinci konfederasyon haline getirmesi. Ama Kamu-Sen'in gerici yönetiminin amaçları ne olursa olsun, tabanında yüz binlerce emekçi var. KESK üyeleri, şimdi tam da birleşik işçi cephesi taktiklerini uygulamaya koymalıdır. Kamu-Sen tabanındaki emekçiler, sınıfın çıkarları için KESK üyelerinin canla başla çalıştığını, doğru tavrı onların gösterdiğini görünce bugüne kadar gerici ve faşist ideolojiler tarafından kısıtlanmış olan sınıf bilinçlerinde bir uyanış olacaktır. Hem mücadele ilerleyecektir, hem Kamu-Sen yönetimine karşı KESK güçlenecektir.

25 Kasım grevi, Türkiye'nin işçi sınıfının, çalışanlarının ve yoksullarının tamamı için önem taşıyor. İşçi sendikaları ilk adımı atılmış birleşik işçi cephesine katkıda bulunmalı. Hepimiz bu greve omuz vermeli, destek olmalı, sokağa çıkmalı, hükümete ve sermayeye karşı mücadeleyi yükseltmeliyiz.

Gerçek

İnsanca yaşamaya yetecek bir ücret isteyenler
Kamu hizmetlerinin kaliteli ve parasız olmasını isteyenler
Eğitime, sağlığa bütçe ayrılсын diyenler
Ekonomik krizin bedelini ödemek istemeyenler
25 Kasım'da seslerini, güçlerini birleştiriyor!
25 Kasım'da kamu emekçileri grev yapıyor!

KAMU EMEKÇİLERİ GREVE!

İŞÇİLER, EMEKÇİLER DESTEĞE!

Okullarda, hastanelerde, belediyelerde, kamu hizmetlerinin verildiği her yerde çalışan kamu emekçileri, insanca yaşayabilecek koşullara kendi bileklerinin hakkıyla ulaşmak için toplu sözleşme ve grev hakkı talep ediyor.

Bu tutum tüm emekçi halk açısından büyük bir önem taşıyor. Çünkü krizi yaratan patronlar, hiç sesimizi çıkartmadan, boynumuzu bükerek bu krizin faturasını ödememizi istiyorlar. Kriz yüzünden işsiz kalan, zor duruma düşen emekçiler için "her koyun kendi bacağından asılır" diyorlar. KESK ve Kamu-Sen'de örgütlü kamu emekçileri 25 Kasım'da "hayır" diyor! Biz, emekçiyiz ve güçlüyüz diyorlar! Bu gücü göstermenin en güzel yolu olarak da grev yapıyorlar. Tüm emekçi halka krizin faturasını patronlara ödetmek için gidilmesi gereken yolu gösteriyorlar.

Bir günlük uyarı grevini hep birlikte başarıya ulaştırırsak, hükümetler kamu hizmetlerini paralılaştırırken, kamu emekçilerinin sayısını azaltıp hizmet kalitesini düşürürken ve çalışanları sefalet koşullarına mahkûm eden ücretler belirlerken bir kez daha düşünmek zorunda kalacak. Bu yüzden **bu grev hepimizin grevidir**. İşçi-memur-işsiz ayrımı olmadan hastanede, okulda, meydanlarda tüm emekçi halkın omuz omuza mücadele vermesinin zamanıdır.

25 Kasım'da emekçiler hükümeti uyaracak

Kamu emekçilerinin üçte birinin örgütlü olduğu iki konfederasyon KESK ve Türkiye Kamu-Sen, kamu emekçilerine reva görülen tüm bu olumsuz koşullara karşı, 25 Kasım günü bir günlük uyarı grevi kararı aldılar.

Bu iki büyük konfederasyona üye olan emekçiler 25 Kasım günü işyerlerine gitmeyecekler. Hizmet üretmeyecekler. Onun yerine 25 Kasım günü kamu emekçileri, bu hizmeti alanlarla birlikte alanlara gidecek ve haklarını savunacaklar, taleplerini haykıracaklar.

Bıçak kemiğe dayandı

Kamu hizmetlerinin yürütüldüğü her yerde durum vahim. Okullarda 25 kişilik olması gereken sınıfların 60 öğrenci ile, sıkış tepiş doldurulması, hastanelerde saatlerce beklenen kuyruklardan sonra bir de üstüne özel hastanedeymiş gibi verdiğimiz katılım payları aylarca, yıllarca sürünen bürokratik işler. İşte bu zor ortamda kamu emekçileri de yoksulluk sınırının altında ücretlerle, son derece zor koşullarda hizmet vermeye çalışıyorlar.

Kısacası, hem hizmeti alanları hem de hizmeti verenleri mağdur eden bir işleyiş söz konusu bu hizmetlerde.

Kamu emekçileri yıllardır kendi çalışma koşullarının iyileştirilmesi, kamu hizmetlerinin nitelikli hale getirilmesi için mücadele ediyor. Ancak işveren ile, yani hükümet ile karşılıklı olarak bu konuyu oturup konuşabildikleri tek yer, her yıl 15 Ağustos'ta başlayan, 30 Ağustos'ta biten Toplu Görüşmeler. Burada yapılan şey ise, sanki emekçilerin temsilcilerine

görüşleri soruluyormuş ve dikkate alınmış havası yaratmaktan başka bir şey değil. Sonuç olarak zam oranlarıyla ve diğer haklarla ilgili her türlü konuda kararı veren Bakanlar Kurulu oluyor. Toplu Görüşme masasında konuşulan her şey toz olup uçuyor.

Geçtiğimiz yıl doğal gazda toplamda yüzde 70, elektriğe yüzde 80 zam yapan hükümet, son Toplu Görüşmelerde kamu emekçilerine yüzde 2,5 zammı reva gördü. Bu da yaklaşık olarak 25 TL'ye karşılık geliyor. Tüketim ürünlerine yapılan zamlar nedeniyle her gün emekçilerin cebindeki paranın satın aldığı ekmeğin, suyun, pirincin miktarı azalıyor. İşte bu yüzden Toplu Görüşme adı verilen oyun artık sona erdirilmeli, emekçilerin ve hükümetin karşılıklı oturup pazarlık ettiği, kamu emekçilerinin bütün güçleriyle taleplerini kabul ettirmek için mücadele ettiği Toplu İş Sözleşmesi dönemine geçilmelidir.

Sınıf mücadelecisi sendika, sınıf mücadelesinde oluşur

KESK içinde sınıf mücadelecisi sendikacılık anlayışıyla yer alan kamu emekçileri Sınıf İçin Sendika adı altında bir süredir ortak bir faaliyet yürütüyorlar. KESK içinde muhalif bir konumda olan sınıf için sendikacılar merkez yönetimde yer almamalarına karşın grevde aktif rol üstlenmekte kararlılar. Bunun başlıca sebebi sınıf için sendikanın ancak mücadele içinde oluşabilecek olması. Başta

KESK olmak üzere, tüm sendikalarda bürokrasinin değil doğrudan emekçilerin söz sahibi olmasını ve sınıfın çıkarları söz konusu olduğunda uzlaşmanın değil mücadelenin ön plana çıkartılmasını savunan sınıf için sendikacılar özlediğimiz sendikal yapıya masa başındaki tartışmalarla değil işyerlerinde ve sokakta mücadele ederek ulaşabileceğimizi vurguluyorlar.

İşçi sendikaları greve grevle destek vermelidir!

KESK ve Kamu-Sen'in 25 Kasım'da düzenleyeceği greve işçi sendikaları ve meslek örgütlerinden de destek mesajları geliyor. AKP'nin sendikal bürosu gibi çalışan Memur-Sen ve Hak-İş ise üyesi olan emekçilerin çıkarları yerine hükümetle olan ilişkilerini öne çıkararak greve mesafeli duruyor. DİSK ve Türk-İş'ten gelen destek ise şimdilik "haklısınız biz de sizi destekliyoruz" türünden sözlerle sınırlı kalıyor. Oysa ekonomik kriz işçi, memur, işsiz ayrımı yapmadan tüm emekçileri vuruyor. Dolayısıyla krize ve bu krizi yaratan patronlara karşı da hep birlikte mücadele etmek gerekli. KESK ve Kamu-Sen aralarındaki görüş farklarının ortak bir grev örgütlemeye engel olmadığında birleştiler ve birlikte yola çıktılar. Bu yola işçi sendikaları da yine konfederasyon ve görüş farkı gözetmeden dahil olmalıdır. İşçilerin ve işçi örgütü olan sendikaların gücü sözden değil eylemden gelir. İşçi sendikaları kamu emekçilerinin grev kararına üretimden gelen güçlerini kullanarak yani grev yaparak destek olmalıdır. Başta DİSK, Türk-İş olmak üzere sendikalar greve genel greve!

Bu grev hepimizin!

Kamu emekçilerine destek ver!

Kamu emekçileri ile kamu hizmeti alanlar, yani bütün işçiler ve emekçiler o gün bir araya gelmeli, seslerini olabildiğince güçlü çıkarmalı. Çünkü bütün işçi ve emekçilerin çıkarları ortaktır. Hükümetin kamu işçilerine verdiği yüzde 3 zam, kamu emekçilerine verilen zammı da etkiliyor. Onlara verilen zam, asgari ücrete gelecek olan zammı da etkiliyor. Bütün bunlara sessiz kaldıkça haklarımız teker teker azalıyor.

Yediğimiz, içtiğimiz her şeyden, telefondan, benzinden vergi alınıyor. Maaşlarımızdan vergi kesiliyor. Bu vergilerin merkezi bütçede toplanıp bize

kamu hizmeti olarak geri döneceği söyleniyor. Ama satın aldığımız her şeye zam gelirken, bir de parasız olması gereken, devletin görevi olması gereken hizmetlere her geçen gün daha çok para ödemeye devam ediyoruz.

İşte bu yüzden 25 Kasım Çarşamba günü, sendika üyesi olan olmayan bütün emekçilerin, bütün işçilerin, devlet okullarındaki bütün öğrencilerin, hastane kapılarında günlerce bekleyenlerin, parası olmadığı için rehin tutulanların talepleri bütün Türkiye'de yankılanacaktır.

SAĞLIK İŞÇİLERİ TAŞERONA KARŞI!

“Sağlıkta taşeron olmaz, İnsan ihaleyle çalıştırılmaz!” diye haykıran Dev- Sağlık İş üyesi işçiler 7 Kasım Cumartesi günü Ankara’da bir eylem yaptılar. Antalya, Adana, Bursa, Diyarbakır, Ankara, Mersin, Kocaeli, İstanbul ve Samsun’dan gelen taşeron işçiler “Taşeron işçiyiz, örgütlüyüz, güçlüyüz”, “İnadına sendika, inadına DİSK”, “Milyonlar aç, milyonlar işsiz, işte kapitalist sisteminiz” ve “Parasız eğitim, parasız sağlık” sloganlarıyla Kurtuluş Parkı’ndan Akay Kavşağına kadar yürüdüler.

Dev Sağlık İş üyesi işçilerin son dönemde yükselen mücadelesinin bir göstergesi olan eylem, hem sendika üyesi işçilere hem de sağlık dışındaki

pek çok alanda çalışan diğer taşeron işçilere umut aşılamış durumda. Günümüzde kamu kesimi tarafından sunulan pek çok hizmet, artan oranda taşeron firmalara gördürülüyor. Bu alanlarda şimdilerde kazanılacak sendikal mevziler, sınıf mücadelesinin geneli açısından önemli görülmemeli. Devrimci İşçi Partisi Girişimi olarak bizler, örgütlü olduğumuz her noktada, taşeron işçilerin mücadelesinde onlarla omuz omuza mücadele edeceğiz. Bu kavga taşeron zulmü ortadan kalkana kadar sürecek ve asıl zaferi, kendi yaratacağımız dünyayı yönetmeye başladığımızda elde etmiş olacağız.

EMEĞİNİN SÖZÜ

Ankara’da yapılan mitingle ilgili olarak Antalya’da görüştüğümüz işçilerin görüşleri şöyleydi:

Bekir Çivi: Antalya’dan Ankara’daki eyleme 150 kişi katıldık. Biz daha büyük sayıda gitmeyi planlıyorduk. Ancak Antalya Devlet Hastanesi ve Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi yönetimlerinin izinli olmalarına rağmen arkadaşlarımızın vardiyalarını değiştirmeleri sebebiyle bazı sendikacı arkadaşlarımız eyleme katılamadı. Yönetimlerin bunu bilinçli yaptığını düşünüyoruz. Coşkulu ve güzel bir eylemdi. Mücadelemiz artık kazanımlarımız artacak.

Neşe Akgora: Sendikaya üye olduktan sonra yönetime isteklerimizi dinletmeyi başardık. Az da olsa problemlerimizi çözdük. Mesela şu anki taşeron firmayla 1,5 yıldır çalış-

yoruz. Yeni gelen taşeron firma bundan önceki taşeron firma tarafından verilmeyen 3 yıllık senelik izinlerimizi vermeyeceklerini söylediler. Bizlerde 120 kişi toplanıp ev idaresi şefliğine gittik ve ertesi gün mücadeleyi kazandık. Ama hala sorunlarımız var. Kadın olduğumuz için ekstradan temizlik işleri de üzerimize kalıyor. Aynı zamanda eşlerimizle de sorunlar yaşıyoruz. Buna rağmen mücadelemize devam ediyoruz.

Kadir Kıvanç: Sendikacı olduktan sonra birçok sorunumuzu çözdük. Birlikte mücadele ettikçe kazanabileceğimizi gördük. En ufak bir sorunumuzda bile artık bir araya gelip sesimiz yükseltiyoruz. Örneğin; servis sorunumuz çözüldü. 4 tane olan servis sayımızın sendika mücadelesi ile beraber 14’e çıkmasını sağladık.

Mersin-Eleks işçileri mücadeleyi sürdürüyor

Mersin Serbest Sanayi Bölgesi’nde bulunan Eleks Fabrikası işçileri mücadeleye devam ediyor. Ağustos ayından itibaren işçilere hiçbir bildirim yapılmadan kapısına kilit vurulan fabrika halen kapalı durumda. Patron, işlerini bölgedeki başka fabrikalar aracılığıyla yapmaya devam ediyor. Yani patronlar dayanışma içinde.

Buna karşılık Mart ayından itibaren hiçbir geliri ve güvenesi bulunmayan 80 işçi haklarını aramaya devam ediyor. Fabrikanın ilk kapandığı dönemde günlerce fabrika önünden ayrılmayan işçiler, seslerini duyurmak için patronun yaşadığı Konya’ya kadar gidip orada bir basın açıklaması bile yapmışlar. Henüz işten çıkarılmadan önce kurmuş oldukları 5 kişilik eylem komitesiyle Mersin’de de basın açıklamalarıyla eylemliliğe devam eden işçilerin en büyük dezavantajları sendikacı olmamaları. Zaten işçiler de bu mücadele sürecinde sendikacı çalışmanın ve sınıf dayanışmasının ne kadar önemli olduğunu anladıklarını söylüyorlar.

Görüştüğümüz eylem komitesi üyesi işçiler mücadelesini şöyle anlatıyor:

“160 çalışanı olan fabrikada, Mart 2009 tarihinden bu yana maaşlarımızı alamıyoruz. İşimizi kaybetme korkusu ile

‘ha bugün, ha yarın, ha gelecek ay paranızı vereceğiz’ diye bizi avuttular. Biz de çaresiz, bu avuntuya inanmak zorunda kaldık. Böylece 24 Ağustos’a kadar sesimizi çıkarmadık. 24 Ağustos’ta patron fabrikanın kapısına kilit vurarak işçilerin 1 milyon TL üzerinde olan parasını alıp kaçıp gitti. Daha sonra öğreniyoruz ki patron, devlete olan tüm borçlarını ve hacizli olan iş makinelerinin borçlarını da ödemiş.

6 aydan bu yana parasız olduğumuz için mahkemeye de başvuramıyoruz. KESK bize yardımcı oluyor. Avukatları bizden avukat parası da istemiyor. Fakat mahkemeye başvurmak için dosya masrafları bayağı bir para tutuyor. Bunu bizim ödememiz lazım. Bu masrafı karşılayacak paramızda yok. Çocuklarımızı okula göndermeye zorlanıyoruz. Çok mağdur durumdayız.”

“Şu an 100 işçi çalışıyor görünüyor. Hepimiz de fabrika önündeyiz. Direniyoruz. Basın açıklamaları yapıyoruz. Patronumuz Konyalı olduğu için Konya’ya kadar gidip oradan da basın açıklaması ile sesimiz duyurduk. Patrona şu mesajı verdik: ‘Ne kadar kaçarsan kaç her an ensendeyiz.’”

“Patron işyerini kapatırken bize herhangi bir gerekçe göstermedi. İşyerimiz kapalı değildi. Bize sadece 24 Ağus-

tos tarihi itibarı ile kısa çalışmaya gideceklerini, bundan dolayı da kapalı olacaklarını, bizim de İş – Kur’da kısa çalışma ödeneği alacağımızı söylediler.

Bunun üzerine İş – Kur’a giderek başvurduk. 24 Ağustos itibarı ile böyle bir başvuru olmuş. Ayda 400 TL devletten para alacağız diye sevindik. (Tabii ki bu geriye dönük alacaklarımızın peşini bıraktığımız anlamına gelmiyor.) Başvurduktan sonra 9 Eylül günü tekrar İş – Kur’a gittiğimizde bir şokla karşılaştık. Patron 24 Ocak tarihi itibarı ile verdiği dilekçeyi geri çekmiş. Bize öyle bir oyun oynanmış ki, ne İş – Kur’dan, ne de patrone para alabiliyoruz.

İş – Kur’da resmi olarak işyeri açık görünüyor, fakat gerçekte kapalı. Bize çifte oyun oynanıyor.”

Eleks işçileri tüm zorluklara ve patronun “Serbest Sömürü Bölgesi”nin tüm avantajlarını kullanmasına rağmen mücadelesine kararlılıkla devam ediyorlar. Sendikacı olmamalarına rağmen bunca zaman kendi aralarındaki örgütlülüğü koruyan Eleks işçileri, mücadeleciler sendikalardan ve sınıf kardeşlerinden dayanışma bekliyorlar.

Kent A.Ş. işçisi, direnişin simgesi!

İzmir Karşıyaka Belediyesi'ndeki işlerinden 6 ayı aşkın bir süre kadar önce atılan Kent A.Ş. işçileri işe geri dönme mücadelelerini eylemlerle, yürüyüşlerle o gün bugündür sürdürüyorlar.

DİSK Genel-İş sendikasında örgütlü 276 işçi ilk eylemlerini 26 Mayıs Salı günü Karşıyaka'da gerçekleştiren kitlesel bir yürüyüşle belediyeyi uyararak yapmışlardı. Sonrasında 15-16 Haziran ayaklanmasının 39. yıldönümünde Kent A.Ş. işçilerinin mücadelesiyle dayanışma amacıyla Karşıyaka'da DİSK Ege Bölge Temsilciliği'nin çağrısı üzerine büyük bir yürüyüş düzenlendi.

28 Ağustos günü İzmir Fuarı'nın açılışını yapmak için İzmir'e gelen Deniz Baykal beklemediği bir sürprizle karşılaştı. 120 gündür CHP'li Karşıyaka Belediyesi'ndeki işlerinden edilmiş Kent AŞ işçileri ve aileleri Adnan Menderes Havalimanı VIP kapısı önünde toplandı, çevik kuvvetin engelleme çabalarına, barikatına rağmen "Çocuklar aç, babalar işsiz. Bu suskunluk nereye kadar başkanlar?" yazılı pankartlarını açtı ve "Gün gelecek, devran dönecek, CHP halka hesap verecek!", "AKP böldü, CHP öldürdü!", "Belediye başkanı emekçinin düşmanı!", "İşçiler burada, Baykal nerede!" sloganlarını attı. Havalimanı çıkışında CHP otobüsüne binen Baykal'ın otobüsünün yola yatarak önünü kesen işçiler "Baykal dışarı", şeklinde slogan attı. Bu sırada otobüse doğru atılan pet şişelerden biri Baykal'ın boynuna geldi. İşçiler Baykal'ı yuhalarken, otobüsten çalınan parti şarkısının sesi yükseltildi. "Açız" diye bağırarak işçilere çevik kuvvet biber gazı sıkarak saldırdı, kadınlar ve çocuklar da biber gazından yoğun şekilde etkilenirken, otobüsün yoluna devam etmesi böylece sağlandı.

Karşıyaka Belediyesi bürokratları, mücadele süresince Kent A.Ş. patronuyla birlikte yaptıkları açıklamalarda Kent A.Ş. işçilerini ve örgütlü oldukları DİSK Genel İş'i suçladılar, işçileri atan kendileri değilmiş gibi işçilerin sefaletinin sorumlusunun tamamen AKP olduğunu, kendilerinin hiç sorumluluğu olmadığını iddia ettiler, işçileri atmanın en doğal hakları oldu-

ğunu savunurken, işçilerin mahkum edilmek istendikleri açlığa karşı tepki olarak şantiyede direnişe geçmelerinin yasalara aykırı olduğunu öne sürdüler. İşçiler son açıklamalardan sonra mücadeleyi kazanımla sonuçlandırabilmek için eylem biçimlerini değiştireceklerini, sertleştireceklerini, kendilerine kamuoyu da yaratarak daha militan ve sonuç alıcı eylemler yapacaklarını, 10 Eylül'e kadar işe geri alınmadıkları takdirde İzmir'den Ankara'ya CHP Genel Merkezi'ne yürüyeceklerini belirttiler.

İşten çıkarılma sonrası 4 aylık süreçte işçiler aileleriyle birlikte direnişlerini sürdürdükleri Örnekköy Şantiyesi'nden defalarca polis zoruyla çıkarılmak istendi, saldırıların, şantiyeyi boşaltma çabalarının hepsi işçilerin kararlı karşı koyuşuyla engellendi.

Ve Ankara yürüyüşü...

Kent A.Ş. işçileri işlerine sahip çıkma kararlılıklarını 16 Eylül sabahı 11:00'de Karşıyaka Belediyesi önünden başlatılan Ankara yürüyüşüyle bir daha gösterdiler. İşçiler bir ay boyunca Uşak, Afyon, Eskişehir güzergâhını izleyerek, her gün 20 kilometre yürüyerek 16 Ekim'de Ankara'ya ulaştılar. 31 günde 650 kilometrelik yolun tamamını yürüyerek yara içindeki ayaklarına, düşüp yaralanmalara, ilk gün İzmir çıkışından (yürüyüş Belkahve'de jandarma tarafından durduruldu) itibaren defalarca uğradıkları polis baskısına, geri döndürme, yıldırma amaçlı saldırılara, jandarmanın engelleme çabalarına rağmen yılmadan kat eden 52 işçi Ankara'ya varana kadar geçtikleri bütün güzergâhlarda buluştukları, kendilerine destek sunan kitlelerle beraber, belediyelerde yaygınlaştırılmaya çalışılan ve Karşıyaka Belediyesi tarafından

kendilerinin de mahkum edilmeye çalışıldıkları taşeronlaştırmaya, krize ve patronlara karşı işçi sınıfının taleplerini haykırdılar, halka ne için yollara düştüklerini anlattılar.

İşçiler 17 Ekim Cumartesi günü TCDD Gar önünde saat 11.00'de kendilerini karşılayan kitleyle buluşarak bir yürüyüş düzenledi, Abdi İpekçi Parkı'nda yapılan mitingin ardından işçiler çadır kurdular ve direnişe burada devam ettiler.

CHP Attı, Jandarma-polis yetmedi, BBP saldırdı...

25 Ekim günüyse Alperen Ocakları üyesi 400 kişilik faşist grup Abdi İpekçi parkında kurdukları çadırlarda direnişlerine devam eden işçilere saldırdılar.

Başka bir alanda eylem yapan faşist grubun Abdi İpekçi Parkı'na kadar yürütmesine izin verildi, böylece ırkçı sloganlar, hakaret ve küfürlerle parka giren faşist kitle işçilerin direniş fotoğraflarını yırttı, çadırlarını dağıttılar. İşçiler birlikte saldırıyı püskürttüler, bunun üzerine kurulan Çevik Kuvvet barikatına rağmen(!) faşistler barikatı kolayca aşip saldırıya devam edebildiler ve birkaç işçiyi yaraladılar.

Faşizm, çadırlarında ekmek kavgası veren işçilere yaptığı bu saldırıyla

yalnız Kürt halkına karşı değil işçilere ve mücadelelerine karşı da düşman olduğunu sergiledi, gerçek yüzünü kör göze parmak misali ortaya koymuş oldu.

İzmir'e dönüş, direnişe devam...

Kent A.Ş. işçileri 20 günlük bekleyişin ardından 4 Kasım günü tekrardan İzmir'e döndüler. Genel-İş Sendikası'nın yaptığı açıklamada işçilerin sağlık sorunları, soğuk havadan kaynaklı rahatsızlıklar ve domuz gribindeki artış nedeniyle Abdi İpekçi Parkı'ndaki oturma eyleminin sonlandırıldığı ve direnişlerine İzmir'de devam edecekleri duyuruldu.

İşçiler direniş süresince taleplerini kendi mücadelelerinin özünü oluşturan taşeronlaştırma ve özelleştirmeye karşı taleplerle sınırlamadılar, mücadelelerini krize, patronlara ve kapitalizme de yönelttiler. İşçilerin de direnişleri boyunca her safhada vurguladıkları gibi

Kent A.Ş. işçisinin zaferi yalnız onların değil diğer belediyelerde onlar mücadeleyi kaybederse atılacak ya da taşerona, güvencesiz şartlarda çalışmaya mahkum edilecek işçi arkadaşları için de bir zafer olacak.

